

መልእክት ሦስት

ለአዲስ መንቃቃት የአምላክ-ሰው ኑሮ

የመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ፡- ዘሌ. 1፡3፤ 9፤ 6፡8-13፤ ዮሐ. 21፡15-17፤

1 ዮሐ. 3፡14፤ 5፡1፤ 2፡6፤ 4፡17፤ ገላ. 6፡2-3፤ ሮሜ 8፡2

I. የእግዚአብሔር የልብ መሻት፤ ለአዲስ መንቃቃት በእግዚአብሔር ኢኮኖሚ ውስጥ ከፍተኛው ጫፍ የሆነው የክርስቶስ አካል እውነታ (ኤፌ. 4፡20-24) ይሆኑ ዘንድ፤ “እውነት በኢየሱስ እንዳለ” (ቁ. 21)፤ በአራቱ ወንጌላት የተዘገበው እውነተኛው የኢየሱስ የአምላክ-ሰው ኑሮ፤ በእውነታ መንፈስ ወደ ብዙዎቹ የክርስቶስ አካል ብልቶች ውስጥ እንዲባዛ ነው፡-

ሀ. አራቱ ወንጌላት እግዚአብሔር የሚሻውን ኑሮ ምሳሌ፤ እግዚአብሔርን ማርካት እና ዓላማውን መፈጸም የሚችለውን ኑሮ ቅርጽ ማስያዣ ያሳያሉ፤ ኢየሱስ ሁሉን ነገር በእግዚአብሔር ውስጥ፤ ከእግዚአብሔር ጋር እና ለእግዚአብሔር ያደረገበትን ኑሮ ኖረ፤ እግዚአብሔር በኑሮው ውስጥ ነበር፤ ከእግዚአብሔርም ጋር አንድ ነበር፤ እውነታ በኢየሱስ አለ ማለት ይህ ነው፤ እውነታ በኢየሱስ እንዳለ ክርስቶስን መማር በክርስቶስ ምሳሌ ውስጥ ቅርጽ መያዝ፤ የክርስቶስን መልክ መምሰል ነው—ሮሜ 8፡28-29፤ ኤፌ. 4፡20-21።

ለ. እንደ የመጀመሪያው አምላክ-ሰው በክርስቶስ ሞዴል መሠረት ተፈጥሯዊ ሕይወታችንን በመካድ መለኮታዊውን ሕይወት በመኖር አምላክ-ሰዎች እንሆን ዘንድ በጌታ ፍጹም እየተደረገን ነው—ማቴ. 11፡29፤ 17፡5፤ 1 ጴጥ. 2፡21፡-

1. በአራቱ ወንጌላት እንደተገለጠው በምድር ላይ በነበረው ሕይወቱ ምሳሌን አስቀመጠ፤ ከዚያም ሕይወታችን ለመሆን ወደ ውስጣችን ይገባ ዘንድ ሕይወት የሚሰጠው መንፈስ ለመሆን ተሰቀለ፤ ከሞትም ተነሣ፤ በእርሱ ምሳሌ መሠረት፤ በተፈጥሯዊው ሕይወታችን ሳይሆን በትንሣኤ እንደሆነው ሕይወታችን፤ ከእርሱ እንማራለን—1 ቆሮ. 15፡45፤ ቆላ. 3፡4።
2. የክርስቶስ ሕይወታችን በክርስቶስ ውስጥ ያለ ሕይወት እና በውስጣችን ያለ የክርስቶስ ሕይወት ነው፤ ቅርጽ ማስያዣ በሆነው በክርስቶስ ውስጥ ነን፤ እርሱም እንደ ሕይወታችን በውስጣችን ነው፤ በዚህ መንገድ እውነታ በኢየሱስ እንዳለ ክርስቶስን እንማራለን፤ ይህ እውነታ የክርስቶስ አካል እውነታ ነው—1 ቆሮ. 1፡30፤ 2 ቆሮ. 5፡17፤ 12፡2፤ ቆላ. 1፡27፤ ገላ. 2፡20፤ ሮሜ 8፡10።

ሐ. ጌታን ስንወድ፤ እርሱን ስንካው እና ወደ እርሱ ስንጸልይ፤ በወንጌላት በተገለጸው ቅርጽ ማስያዣ፤ መልክ፤ ምሳሌ መሠረት አቶማቲክ በሆነ መንገድ እርሱን እንኖራለን፤ በዚህ መንገድ ወደዚህ ቅርጽ ማስያዣ መልክ እንቀረጸለን፤ የዚህን ቅርጽ መልክ እንመስላለን—ክርስቶስን መማር ማለት ይህ ነው—ማቴ. 11፡29፤ ሮሜ 8፡29።

መ. በተዋሐደው መንፈስ ስንኖር፤ በእውነታ መንፈስ በኢየሱስ ባለው እውነታ መሠረት ክርስቶስን እየተማርን ነው፤ የእርሱ የሕይወት ታሪክ የእኛ ታሪክ ይሆን ዘንድ እንደ ሞዴላችን ከእርሱ እንማራለን፤ እንደ አዲሱ ሰው የክርስቶስ አካል ኑሮ በወንጌላት ከተገለጠው የኢየሱስ ኑሮ ጋር ፍጹም አንድ ዓይነት መሆን አለበት—ገላ. 6፡17-18፤ ሮሜ 1፡1፤ 9፤ ኤፌ. 4፡20-24፤ ፊልጵ. 2፡5፤ ማቴ. 11፡29፤ 1 ጴጥ. 2፡21።

ሠ. ጌታ ኢየሱስን ሰው እንዲሆን በመላኩ ያለው የእግዚአብሔር ዓላማ በመለኮታዊው ሕይወት የአምላክ-ሰው ኑሮ እንዲኖር ነበር፤ እርሱን ስንባላ ፈጽሞ እርሱን የሚመስል አጽናፍ ዓለማዊ ታላቅ ሰው—በመለኮታዊው ሕይወት የአምላክ-ሰውን ኑሮ የሚኖር ሰው—እንሆን ዘንድ ከእርሱ የተነሣ እንኖራለን—ሰቆ. 3፡22-24፤ 55-56፤ ራእ. 2፡4፤ 7፤ ዮሐ. 6፡57፤ 63፤ ኤር. 15፡16፤ ኤፌ. 6፡17-18፤ መዝ. 119፡15።

II. እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው ብቸኛው ኑሮ ክርስቶስ በምድር ላይ የኖረው ኑሮ መደገም ነው፤ ይህ እንደሚቃጠለው መሥዋዕት በልምምዶቹ ክርስቶስን የሚለማመድ ሕይወት ነው—ዘሌ. 1፡9፤ ዮሐ. 8፡29፤ 2 ቆሮ. 5፡9፡-

ሀ. የሚቃጠለው መሥዋዕት ክርስቶስ ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር እና ለእግዚአብሔር እርካታ የኖረውን ኑሮ በምሳሌ ያሳያል፤ የሚቃጠለው መሥዋዕት የእግዚአብሔር ሕዝብ እንዲህ ያለ ኑሮ እንዲኖራቸው የሚያስችል ሕይወት በመሆኑም ክርስቶስን በምሳሌ ያሳያል—ዘሌ. 1፡3፤ ዘኁ. 28፡2-3፤ ዮሐ. 5፡30፤ 6፡38፤ 8፡29፤ ዕብ. 10፡5-10።

ለ. “የሚቃጠለው መሥዋዕት” ተብሎ የተተረጎመው ቃል የሚያርግን ነገር ያመለክታል፤ ይህ ማረጋገጫ ክርስቶስን ያመለክታል (ዘሌ. 1፡3፤ 10፤ 14)፤ ከምድር ወደ እግዚአብሔር ሊያርግ የሚችለው ብቸኛው ነገር በክርስቶስ የተኖረው ኑሮ ነው፤ ምክንያቱም ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር የሆነ ሕይወት የኖረው ልዩና ብቸኛው ማንነት እርሱ ነውና (ዮሐ. 6፡38)።

ሐ. የሚቃጠለው መሥዋዕት “በእግዚአብሔር ዘንድ ጣፋጭ ሽታ” (ዘሌ. 1፡9) ነበር፤ “ጣፋጭ ሽታ” ተብለው የተተረጎሙት የዕብራይስጥ ቃላት በቀጥታ ሲተረጎሙ “ዕረፍት ወይም የእርካታ ጣዕም” ማለት ናቸው፤ የሚያረካ ሽታ እርካታን፤ ሰላምን እና ዕረፍትን የሚያመጣ ጣዕም ነው፤ እንዲህ ያለው የሚያረካ ሽታ ለእግዚአብሔር ድስታ ነው።

መ. በውስጣችን ያለው የክርስቶስ ሕይወት የሚቃጠለው መሥዋዕት እውነታ ነው—ይህ የመታዘዝ ሕይወት፤ የመገዛት ሕይወት እና በሕይወት ዛፍ መርህ መሠረት ሙሉ በሙሉ በእግዚአብሔር ላይ ጥገኛ የመሆን ሕይወት ነው—ፊልጵ. 2፡8፤ ዮሐ. 5፡19፤ 30፤ ዕብ. 5፡8፤ 10፡7፡-

1. ሰው ብቻውንና በኢ-ጥገኝነት ከእግዚአብሔር ተለይቶ እና ከእግዚአብሔር ውጭ [ነገሮችን] ማድረግ ኃጢአት ነው፤ በነገር ሁሉ እግዚአብሔር በእርሱ መመሪያዎች መሠረት እንድናደርግ ይፈልጋል—መዝ. 40፥7-8፤ 1 ዮሐ. 3፥4።
2. “የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃን የማይቀበላት ሁሉ ከቶ አይገባባትም” (ሉቃ. 18፥17)፤ እግዚአብሔር ሁልጊዜ በእርሱ ላይ ጥገኛ እንድንሆን ስለሚፈልግ ሁልጊዜ ልክ እንደ ትንሽ ሕፃን እንድንሆን ይፈልጋል፤ በራስ መተማመን የእግዚአብሔር-ጥገኛ የመሆን ጠላት ነው።

ሠ. ተገቢ በሆነ ጸሎት በኩል እንደሚቃጠለው መስዋዕታችን በክርስቶስ ላይ እጆቻችንን በመጫን፣ ከእርሱ ጋር እንጋጠማለን፣ እርሱ እና እኛም አንድ እንሆናለን፤ ክርስቶስ በእኛ ሲኖር ሳለ፣ በምድር ላይ የኖረውን ኑሮ፣ የሚቃጠለውን መስዋዕት ኑሮ በእኛ ውስጥ ይደግመዋል—ዘሌ. 1፥4፤ 1 ቆሮ. 6፥17፤ ገላ. 2፥20፡-

ረ. እንደዚህ ባለ ጥምረት፣ እንደዚህ ባለ አንድ መሆን ውስጥ ድካሞቻችን፣ አጥረቶቻችን እና ስሕተቶቻችን ሁሉ በእርሱ ይወሰዳሉ—2 ቆሮ. 5፥21፤ ገላ. 2፥20።

ሰ. ሌሎችን ለማንደድ የማያቋርጥ የሚቃጠል መስዋዕት እንድንሆንና ለእግዚአብሔር መገለጥ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ለመሆን ወደ አመድነት እንድንቀነስ ጌታ እንዲያነድድን መፍቀድ አለብን—መዝ. 20፥3፤ ዘሌ. 1፥16፤ 6፥8-13፤ 1 ቆሮ. 3፥12፤ ራእ. 3፥12፤ 21፥2፤ 10-11፤ 18-21፡-

1. አመዱ ምንም ወደ መሆን የተቀነሰውን ክርስቶስ ያመለክታል፤ ወደ አመድነት ከተቀነሰው ክርስቶስ ጋር አንድ ስለሆንን፣ እኛም አመድ ወደ መሆን ተቀንሰናል፣ ማለትም፣ ምንም ወደ መሆን፣ ባዶ ወደ መሆን ተቀንሰናል—ማር. 9፥12፤ ኢሳ. 53፥3፤ 1 ቆሮ. 1፥28፤ 2 ቆሮ. 12፥11።
2. በሞቱ ከክርስቶስ ጋር ይበልጥ አንድ ስንሆን፣ የአመድ ክምር እንደሆንን ይበልጥ እንገነዘባለን፤ አመድ ስንሆን፣ ከዚያ በኋላ ተፈጥሮአዊ ሰው አንሆንም፤ በምትኩ የተሰቀልን፣ የተወገድን፣ የተቃጠልን ሰዎች እንሆናለን—ገላ. 2፥20።

ሸ. አመዱን ከመሠደድ በምሥራቅ በኩል፣ በፀሐይ መውጫ በኩል ማስቀመጥ ትንሣኤን የሚያመለክት ነው—ዘሌ. 1፥16፤ ዮሐ. 11፥25፤ ፊልጵ. 3፥10-11፤ 2 ቆሮ. 1፥9፡-

1. እንደ የሚቃጠለው መስዋዕት ክርስቶስን [በተመለከተ]፣ አመዱ ፍጻሜ አይደለም—ጅማሬ ነው፤ የአመዱ ትርጉም ክርስቶስ ሞቷል ማለት ሲሆን፣ ምሥራቅ ግን ትንሣኤን ያመለክታል—ማር. 9፥31።
2. በክርስቶስ ይበልጥ ወደ አመድነት ስንቀነስ፣ ይበልጥ በምሥራቅ በኩል እንቀመጣለን፤ በምሥራቅ በኩል ደግሞ ፀሐይ እንደምትወጣ እና የትንሣኤን ፀሐይ መውጣት እንደምንለማመድ እርግጠኝነት ይኖረናል—ፊልጵ. 3፥10-11።

ቀ. በመጨረሻ፣ አመዱ አዲሲቱን ኢየሩሳሌም ይሆናል—ራእ. 3፥12፤ 21፥2፤ 10-11፡-

1. የክርስቶስ ሞት ወደ ፍጻሜ ያመጣናል፣ አመድ ወደ መሆን ይቀንሰናል፣ በትንሣኤ አመዱ ለእግዚአብሔር ግንባታ የከበሩ የግንባታ ዕቃዎች ይሆናል—1 ቆሮ. 3፥9፤ 12።
2. ወደ አመድነት ስንቀነስ፣ ለአዲሲቱ ኢየሩሳሌም መገንባት የከበሩ የግንባታ ዕቃዎች እንሆን ዘንድ በሦስታንዱ አምላክ ወደ መለወጥ ውስጥ እንመጣለን—ሮሜ 12፥1-2፤ 2 ቆሮ. 3፥18፤ ራእ. 21፥18-21።

III. የእግዚአብሔርን አዲስ ኪዳን አገልግሎት ሲያከናውን፣ ጌታ ኢየሱስ እንደሚቃጠለው መስዋዕት እውነታ፣ ምንም ነገር ከራሱ አላደረገም (ዮሐ. 5፥19)፣ የራሱን ሥራ አልሠራም (4፥34፤ 17፥4)፣ የራሱን ቃል አልተናገረም (14፥10፤ 24)፣ ሁሉንም ነገር በራሱ ፈቃድ አላደረገም (5፥30)፣ የራሱንም ክብር አልፈለገም (7፥18)፤ በእግዚአብሔርም ብቻ ረከቶ ስለነበር ፈጽሞ ቅር አልተሰጠም (ኢሳ. 42፥4፤ 50፥4-5፤ 53፥2፤ ተዛ. ዮሐ. 4፥13-14፤ 6፥15፤ ማር. 9፥7-8)፡-

ሀ. የጌታ ሕይወት ሥራው፣ እንቅስቃሴው እና አገልግሎቱ ነበር፤ ሥራው ኑሮው ነበር፤ እንቅስቃሴውም ማንነቱ ነበር፤ በእርሱ ዘንድ በሕይወቱ፣ በሥራው፣ በእንቅስቃሴው እና በአገልግሎቱ መካከል ምንም ልዩነት አልነበረም፤ ጌታ ኢየሱስ አገልግሎቱን ኖረ—ተዛ. ሉቃ. 22፥26-27፤ ዮሐ. 10፥10፤ 1 ቆሮ. 15፥45፤ 1 ዮሐ. 5፥16፤ 2 ቆሮ. 3፥6፤ ፊልጵ. 1፥25።

ለ. ጌታ ኢየሱስ የጸሎት ሰው ነበር፤ ለመጸለይ ብዙ ጊዜ ወደ ተራራ ወይም ብቻውን ወደሚሆንበት ስፍራ ይሄድ ነበር—ማቴ. 14፥23፤ ማር. 1፥35፤ ሉቃ. 5፥16፤ 6፥12፤ 9፥28።

ሐ. አምስት ሺህ ሰው ከተመገበበት ተአምር በኋላ፣ በግሉ ወደ አብ የሚጸልዩበት ተጨማሪ ጊዜ ይኖረው ዘንድ ደቀ መዛሙርቱ ትተውት ይሄዱ ዘንድ ግድ አላቸው—ማቴ. 14፥22-23፡-

1. ለመንግሥተ ሰማያት መመሥረት በምድር ላይ በሚያደርገው ነገር ሁሉ ከአብ ጋር አንድ ይሆንና አብ ከእርሱ ጋር ይሆን ዘንድ ሰማያዊው ንጉሥ እንደ የአብ የተወደደ ልጅ (3፥17) በሰው ስፍራ ላይ በመቆም (4፥4)፣ በሰማያት ወዳለው አባቱ በግል መጸለይ አስፈልጎት ነበር።
2. ይህንን ያደረገው በምድር በዳ ሳይሆን ከአብ ጋር ለመገናኘት ብቻውን ይሆን ዘንድ ሰዎችን ሁሉ፣ ብሎም ደቀ መዛሙርቱን በመተው በተራራ ላይ ነበር።

መ. ከእግዚአብሔር ጋር አንድ የነበረ የጸሎት ሰው ስለነበረ፣ ፈጽሞ ብቻውን አልበረም፣ ምክንያቱም አብ ከእርሱ ጋር ነበርና፤ በእያንዳንዱ አፍታ የአብን ፊት ይመለከት ነበር—ዮሐ. 5፥19፤ 16፥32፤ መዝ. 16፥7-8፤ ተዛ. 27፥8።

IV. ፍቅር በሆነው በእግዚአብሔር በራሱ ውስጥ ስንኖር፤ “በፍርድ ቀን ድፍረት ይሆንልን ዘንድ ፍቅር በዚህ ከእኛ ጋር ተፈጽሞአል፤ እርሱ እንዳለ እኛ ደግሞ እንዲሁ በዚህ ዓለም ነንና” (1 ዮሐ. 4፡17)፤ ክርስቶስ እንደሚቃጠለው መሥዋዕት እውነታ ፍቅር የሆነውን የእግዚአብሔርን ሕይወት በዚህ ዓለም ውስጥ ኖረ፤ ያንኑ የፍቅር ሕይወት በዚህ ዓለም ውስጥ እንድንኖር እና ከእርሱ ጋር አንድ ዓይነት እንድንሆን እርሱ አሁን ሕይወታችን ነው (3፡14፤ 5፡1፤ 2፡6)፡-

ሀ. በመንፈሳችን ውስጥ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ እንደ የፍቅር ሕግ የክርስቶስ ሕግ ነው (ሮሜ 8፡2፤ ገላ. 6፡2)፤ እንዳችን የሌላችንን ሸክሞች መሸከም እንችል ዘንድ የፍቅር ሕግ በሕይወት መንፈስ ሕግ ተጨባጭ መሆን አለበት፤ በትዕቢት ከተሞላን ግን፤ የሌሎችን ሸክሞች መሸከም ያቅተናል፤ ምክንያቱም ምንም ሳንሆን አንዳች የሆንን እየመሰለን ራሳችንን እናስታለንና (ቁ. 3)።

ለ. የፍቅር ሕግ በውስጣችን ሲቀሰቀስ፤ አቶማቲክ በሆነ መንገድ እና በቅጽበት የአባታችን የእግዚአብሔር አፍቃሪ እና ይቅር ባይ ልብ እና የአዳኛችን ክርስቶስ በእረኝነት የሚንከባከብ እና የሚፈልግ መንፈስ ያለን እረኞች እንሆናለን—ዮሐ. 21፡15-17፤ ሉቃ. 15፡3-7።

ሐ. የፍቅር ሕግ በውስጣችን ሲቀሰቀስ፤ በጌታ ያለን ድካም ደካሞችን የምንደግፍበት (ሐዋ. 20፡35) እና ደካሞችን የምንረዳበት (1 ተሰ. 5፡14) የፍቅር ድካም ይሆናል (1 ቆሮ. 15፡58፤ 1 ተሰ. 1፡3)፤ ደካሞች የሚያመለክተው በመንፈሳቸው ወይም በነፍሳቸው ወይም በአካላቸው ደካማ የሆኑትን፤ ወይም በእምነት ደካማ የሆኑትን ነው (ሮሜ 14፡1፤ 15፡1)።

መ. ከትንሣኤው በኋላ ጌታ ጴጥሮስን በእረኝነት ተንከባከበው፤ ጠቦቶቹን እንዲመግብ እና በጎቹን እንዲጠብቅም ተልእኮ ሰጠው፤ ይህ ለእግዚአብሔር ዘላለማዊ ኢኮኖሚ መፈጸም አዲሲቱ ኢየሩሳሌምን ለማጠናቀቅ የክርስቶስ አካል መገንባትን የሚያመጣውን የእግዚአብሔርን መንጋ፤ ቤተ ክርስቲያንን ለመንከባከብ ሐዋርያዊውን አገልግሎት ከክርስቶስ ሰማያዊ አገልግሎት ጋር ማካተት ነው—ዮሐ. 21፡15-17።